



دشوارترین شرایط را تجربه می‌کنیم

تهیه و تنظیم: مینایانی

گفت‌وگو با احمد صادقیان - رئیس هیئت مدیره گروه ستاره کویر یزد و عضو هیئت نمایندگان اتاق تهران
مهرداد زکی‌پور - مدیر بازرگانی گروه ستاره کویر یزد و رئیس هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران

اشاره:

به اعتقاد احمد صادقیان - رئیس هیئت مدیره گروه ستاره کویر یزد - «به دلیل هزینه‌های سنگین تولید، تأمین مالی شرکت‌ها به سختی انجام می‌شود و نیاز به سرمایه در گردش فعالان اقتصادی و صنعتی چندین برابر شده است اما بانک‌ها یا به دلایل مختلف از پرداخت تسهیلات وام طفره می‌روند و یا وام با بهره‌های سنگین (۲۰ درصدی) در اختیار متقاضیان قرار می‌دهند که عملاً گره‌ای از مشکلات تولیدکننده باز نمی‌کند.» وی تصریح کرد: «توانمندی قابل توجه و چشمگیر تولیدکنندگان فرش ماشینی باعث شده بهترین، مرغوب‌ترین و مدرن‌ترین تکنولوژی‌های روز دنیا در کشور به اندازه کافی وجود داشته باشد و ظرفیت‌ترین فرش‌های ماشینی دنیا توسط صنعتگران داخلی بافته می‌شود اما وجود مشکلات صادراتی مانند تحریم‌ها باعث شده بازارهای صادراتی خود را در بسیاری از کشورها مانند عربستان از دست بدهیم.»

صادقیان اذعان داشت: «در حال حاضر دشوارترین شرایط را تجربه می‌کنیم، امیدوارم وضعیت، بدتر نشود!»

مهرداد زکی‌پور مدیر بازرگانی این مجموعه نیز پایه صنعت فرش ماشینی ایران را بسیار قدرتمند توصیف کرد که بدون اتکا به منابع دولتی، به فعالیت ادامه می‌دهد اما کم‌توجهی دولت به تولید و صادرات، باعث شده در مرحله‌ای که حجم تولید از میزان مصرف داخلی بیشتر است، متوقف شود. مشروح این گفت‌وگو از نظراتان می‌گذرد:

«در حال حاضر وضعیت ایران در عرصه تجارت و اقتصاد بین‌المللی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟»

احمد صادقیان: مشکلات و محدودیت‌های ناشی از تحریم در بخش واردات، صادرات، حمل و نقل و... به علاوه چالش‌های داخلی همچون صدور بخشنامه‌های خلق‌الساعه و غیرمنطقی توسط دولتمردان، امکان برنامه‌ریزی بلندمدت برای تولیدکنندگان را دچار اختلال کرده است، این امر آسیب جدی بر اقتصاد مملکت وارد می‌کند و تاوان آن را مردم باید بپردازند. در اغلب مراسم‌ها و مصاحبه‌ها، صحبت‌های بسیار امیدوارکننده و مثبتی از زبان مسئولان و دولتمردان می‌شنویم اما در عمل شاهد اجرای هیچ‌یک از وعده‌های آنان نیستیم!

«در این شرایط نامناسب، وضعیت تولید، بازار و فروش فرش ماشینی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟»

احمد صادقیان: نیاز سالیانه کشور به فرش ماشینی حدود ۷۰-۸۰ میلیون متر مربع و ظرفیت تولید آن تقریباً دو برابر این میزان است؛ پس در کنار رفع نیاز بازار داخلی، امکان صادرات فرش ماشینی نیز وجود دارد اما به دلیل مشکلات متعدد، شاهد افت تدریجی صادرات هستیم و متأسفانه نه تنها ظرفیت بسیار مطلوب تولید فرش ماشینی مورد توجه قرار نمی‌گیرد بلکه هزینه‌های سربار تولید افزایش قیمت تمام شده و مشکلات بعدی را برای تولیدکننده داخلی به همراه دارد.





مهرداد زکی پور: صنعت فرش ماشینی پیش از بحران‌های دو سال اخیر، به دلیل فرهنگ مصرف و نیاز بالای مصرف‌کنندگان به این محصول، بازار تضمین شده‌ای در داخل داشت و سرمایه‌گذاری‌های قابل توجهی در آن صورت گرفت؛ ضمن این‌که ایران، مهد فرش دنیاست و بسیاری از توانمندی‌های خود را از این پیشینه درخشان گرفته که به رشد و توسعه صنعت فرش ماشینی منتهی شد، مزیتی که کشورهایی مانند ترکیه، بلژیک، عربستان و مصر از آن بی‌بهره هستند.

پایه صنعت فرش ماشینی ایران بسیار قدرتمند است و بدون اتکا به منابع دولتی، به فعالیت ادامه می‌دهد اما کم‌توجهی دولت به تولید و صادرات، باعث شده در مرحله‌ای که حجم تولید از میزان مصرف داخلی بیشتر است، متوقف شود.

یک صنعت در شرایط طبیعی باید پس از پاسخگویی به نیاز بازار داخل، مازاد تولیدات خود را صادر نماید اما در کشور ما سیاست‌های دولت در راستای حمایت از تولیدکننده فرش ماشینی تدوین نمی‌شود؛ زیرا اولویت و اهمیت نخست دولتمردان، صنعت نفت است و سایر صنایع چندان جدی گرفته نمی‌شود و علی‌رغم توانایی‌های چشمگیر صنعت فرش ماشینی در بخش طراحی، نقشه، رنگ‌بندی، دانش فنی، تکنولوژی و دسترسی به مواد اولیه، در بخش مهمی

از مرحله تکامل خود باقی متوقف مانده و نمی‌تواند مازاد تولیدات را در بازارهای بین‌المللی عرضه نماید. دولت باید برای رشد و توسعه فرش ماشینی، بر رونق صادرات متمرکز شود در حالی که متأسفانه رویکرد فعلی دولت کاملاً معکوس است!

صادقیان: البته این تفکر معکوس، خاص صنعت فرش ماشینی نیست و تمام صنایع کشور را در برمی‌گیرد. همان‌طور که می‌دانیم بیش از ۸۰ درصد اقتصاد ایران، دولتی است و بخش خصوصی به‌ویژه در بخش تولید، مورد بی‌توجهی قرار دارد. اجازه دهید در این زمینه به مقایسه با ترکیه که سال‌های پیش، شرایط نامساعد اقتصادی را تجربه کرد؛ بپردازیم. این کشور به دلیل اعتماد و باور دولت به توانمندی فعالان تولیدی و صنعتی بخش خصوصی، توانست بحران را پشت سر بگذارد و امروز شاهد قدرت‌نمایی ترکیه در صنعت نساجی و پوشاک هستیم اما متأسفانه هنوز بخش خصوصی در ایران مورد اهمیت و توجه سیاست‌گذاران و متولیان دولتی قرار ندارد.

در تمام کشورها، دولت از تولیدکننده داخلی در شرایط رکود، حمایت همه‌جانبه به عمل می‌آورد اما نه تنها صنعتگران ایرانی مورد حمایت قرار نمی‌گیرند بلکه تمام هزینه‌ها و مشکلات مختلف به گردن بخش خصوصی انداخته می‌شود و به این ترتیب با وجود این‌که حدود ۴۰ درصد از صنایع متوقف شده‌اند اما

حق مالیات، بیمه و ... روند صعودی دارند. به اعتقاد من، مشکلات داخلی به مراتب زیان‌بارتر از تحریم‌های خارجی هستند، صدها کانتینر ماشین‌آلات، دستگاه‌های صنعتی و مواد اولیه به دلیل بخشنامه‌های خلق‌الساعه و فقدان ضوابط مشخص در گمرکات انبار شده‌اند و به دست تولیدکننده نرسیداند. به راستی نمی‌دانیم سرانجام دولت به چنین مسائلی توجه و رسیدگی خواهد کرد یا خیر...

چندین مرتبه در جلسات مختلف، فعالان بخش خصوصی مسائل و مشکلات تولید را با دولتمردان در میان گذاشته‌اند و حتی رهبر معظم انقلاب نیز به صراحت فرموده‌اند «تولیدکنندگان، سرباز خط مقدم جبهه جنگ اقتصادی هستند» اما همان‌طور که سرباز بدون اسلحه نمی‌تواند از سرزمین خود دفاع کند، تولیدکننده نیز با دستان خالی و بدون حمایت قادر به ادامه فعالیت نخواهد بود.

سال ۹۸ به‌عنوان سال رونق تولید، نام‌گذاری شده اما در عمل شاهد رکود تولید هستیم و طی شش ماهی که از سال ۹۸ سپری شده، هیچ نشانه‌ای از رونق مشاهده نکرده‌ایم. تولید همیشه مظلوم بوده، همچنان مظلوم است و با این شرایط مظلوم‌تر خواهد شد...

۴ بسیاری از بازدیدکنندگان ایرانی حاضر در نمایشگاه اینماید بارسلون، معتقدند

صادقیان: ظریف‌ترین فرش‌های ماشینی دنیا توسط صنعتگران داخلی بافته می‌شود اما وجود مشکلات صادراتی مانند تحریم‌ها باعث شده بازارهای صادراتی خود را در بسیاری از کشورها مانند عربستان از دست بدهیم

باقی مانده است. قطعاً سرپرست خانواده مجبور است هزینه‌های زندگی را کاهش دهد تا بتواند چرخ زندگی را بچرخاند؛ در این میان یکی از هزینه‌هایی که از سبد خانوار کم می‌شود، پوشاک است.

صنعت پوشاک به دلیل تعدد واحدهای کوچک، کمترین تسهیلات دولتی و اعتبارات بانکی را دریافت می‌کند و اغلب تولیدکنندگان از سرمایه شخصی خود برای ادامه تولید بهره‌برداری می‌نمایند؛ از سوی دیگر همزمان با افزایش هزینه‌ها، قیمت نخ پنبه‌ای ۳۰ یک‌لا - که بیشترین حجم تولید و مصرف در صنعت نساجی را دارد - در اسفند ۹۶، ۱۶ هزار تومان بود و سه ماه پیش به ۶۲ هزار تومان رسید؛ در صورتی که افزایش قیمت فروش کالاها در صنعت پوشاک، حداکثر تا ۸۰ درصد بوده است. یعنی قیمت مواد اولیه سه برابر افزایش یافته اما امکان فروش به دلیل رقابت و احتمال بازگشت قاچاقچیان، با مشکلاتی روبرو شد که اگر دولت، تسهیلات لازم در اختیار تولیدکننده قرار ندهد، امکان ادامه فعالیت میسر نخواهد بود.

در شرایطی که بهترین امکانات به دلیل نبود رقیب خارجی و روی آوردن مردم به کالای داخلی فراهم شده، تولیدکننده داخلی امکان فعالیت ندارد. مدتی پیش در جلسه مشترک با حضور معاون صنایع وزارت صنعت، معدن و تجارت اعلام کردیم تمام تولیدکنندگان پوشاک حاضر در این جلسه که ظرف مدت کوتاهی توانستند مراکز تجاری لوکس و سطح بالای تهران را در اختیار بگیرند، در آستانه تعطیلی قرار گرفته‌اند زیرا امکان تولید با افزایش نرخ‌های داخلی وجود ندارند و محصول قاچاق به دلیل عدم پرداخت ارزش افزوده و عوارض گمرکی، ارزان‌تر از کالاهای داخلی وارد کشور می‌شود؛ به همین دلیل دولت باید پول را برای تولیدکننده ارزان و از سوی دیگر قوانین و مقررات را به نحوی تدوین کند تا

و نقل، تعرفه‌های گمرکی و ... بازار کشورهای دیگر را به انحصار محصولات تولیدکنندگان خود در می‌آورد. زکی‌پور: پوشاک به‌عنوان یکی از مهم‌ترین اقلام مصرفی جامعه، جزء سه نیاز اصلی تمام انسان‌ها - در کنار خوراک و مسکن - به شمار می‌آید. صنعت پوشاک طی ۱۲ سال اخیر در کشور به دلیل اتخاذ سیاست‌های نادرست، آسیب‌های جبران‌ناپذیری را تجربه کرد. صنعتی که در سال‌های دور، خودکفا و حتی صادرکننده بود و ضمن رفع نیاز بازار داخلی، به کشورهای همسایه نیز صادرات داشت امروز به صنعتی تبدیل شده که ۶۰ درصد بازار آن به انحصار سایر کشورها درآمده و ۴۰ درصد مابقی در سخت‌ترین شرایط ممکن در اختیار تولیدکنندگان ایرانی باقی مانده است.

طی چند سال اخیر، به دلیل تلاش‌ها و پیگیری‌های اتحادیه تولید و صادرات صنایع نساجی و پوشاک و سایر تشکل‌ها، مبارزه با معضل قاچاق در صدر اولویت‌های تشکل‌های نساجی و پوشاک قرار گرفت و خوشبختانه دستورالعمل ثبت برندهای خارجی در کشور تدوین و اجرایی شد. همین امر به تدریج واردات افسار گسیخته پوشاک را محدود و هزینه قاچاق را برای قاچاقچیان - که در شرایط بسیار ایمن و آسوده! به فعالیت می‌پرداختند - بالا برد. به این ترتیب زمینه برای توسعه صنعت پوشاک فراهم شد و با اعلام ممنوعیت واردات ۱۴۰۰ قلم کالا - از جمله پوشاک - فرصت بسیار ارزشمندی برای تولیدکنندگان داخلی شکل گرفت تا محصولات قابل رقابت و باکیفیت خود را به مصرف‌کنندگان برسانند.

به دلیل تبعات تحریم، محدودیت‌های ارزی، سیاست‌های اشتباه دولت و فشار عواملی که می‌خواهند بار دیگر به قاچاق رونق ببخشند؛ امکاناتی که باید برای افزایش حجم تولید، ارتقای کیفیت و بهره‌گیری از تکنولوژی‌های مدرن در اختیار تولیدکننده ایرانی قرار گیرد، وجود ندارد. از سوی دیگر تصور کنید سال گذشته هزینه ماهیانه یک سرپرست خانوار با درآمد یک میلیون تومانی، ۹۰۰ هزار تومان بود اما این هزینه به دلایل ناخواسته و خارج از اختیار وی در عرض یک‌سال به سه میلیون تومان رسید در حالی که درآمد تقریباً در همان حد یک میلیون تومان

سهم ایرانی‌ها از حضور در ایتما، فقط مشاهده ماشین‌آلات است و به دلیل افزایش نرخ ارز و تحریم‌ها، قادر به خرید ماشین‌آلات مدرن و تکنولوژی‌های جدید و نوسازی خطوط تولید کارخانه نیستند. دیدگاه شما در این مورد چیست؟ آیا تکنولوژی مورد استفاده تولیدکنندگان فرش ماشینی به روز و مدرن است یا به دلیل مشکلاتی که عنوان شد، امکان نوسازی و بازسازی واحدهای تحت مدیریت خود را ندارند؟

صادقیان: خوشبختانه فعالان فرش ماشینی ایران، به تکنولوژی‌های روز دسترسی دارند اما در سایر بخش‌های نساجی با مشکلات جدی مواجهیم برای مثال بسیاری از تولیدکنندگان پوشاک معتقدند مواد اولیه باکیفیت در بازار وجود ندارد و چاره‌ای جز واردات پارچه از ترکیه وجود ندارد. پس می‌توان نتیجه گرفت خطوط تولید کارخانجات ریسندگی، بافندگی، تکمیل و رنگرزی باید به‌روز شوند و محصولات باکیفیت و قابل رقابت به زنجیره‌های بعدی خود برسانند.

در مورد فرش ماشینی هم باید اعلام کنم توانمندی قابل توجه و چشمگیر تولیدکنندگان باعث شده بهترین، مرغوب‌ترین و مدرن‌ترین تکنولوژی‌های روز دنیا در کشور به اندازه کافی وجود داشته باشد و ظریف‌ترین فرش‌های ماشینی دنیا توسط صنعتگران داخلی بافته می‌شود اما وجود مشکلات صادراتی مانند تحریم‌ها باعث شده بازارهای صادراتی خود را در بسیاری از کشورها مانند عربستان از دست بدهیم یا دیگر امکان صادرات به آمریکا وجود ندارد، حتی جالب است بدانید چین به بهانه تحریم، کانتینرهای فرش ما را مرجوع اعلام کرد!

در حالی که رقیبان ما از حمایت‌های همه جانبه و جویز صادراتی بهره‌مند هستند، امکان رقابت و صادرات وجود دارد؟ در شرایطی که صنعت پوشاک با موانع و مشکلات فراوان روبروست، اتحادیه نساجی و پوشاک ترکیه اعلام می‌کند صادرکنندگان پوشاک به جمهوری آذربایجان تحت حمایت کامل دولت قرار دارند. ترکیه در صنایع غذایی همین سیاست را اتخاذ می‌کند و با تقبل بخش عمده‌ای از هزینه‌های حمل

امکان تهیه مواد اولیه در داخل کشور برای صنعت پوشاک، مشابه کالاهای وارداتی ترکیه فراهم شود و در کنار آن وام‌های ارزان‌قیمت برای گسترش خطوط تولید مدنظر قرار دهند. اواسط سال ۹۷، حدود ۸۰ هزار کانتینر محصول نهایی، قطعات و مواد اولیه در گمرکات کشور متوقف ماند و به دلیل تصمیم‌گیری زمان‌بر و کند مسئولان دولتی، نظرات متناقض و ممانعت آگاهانه برخی افراد برای جلوگیری از ترخیص کالا از گمرکات، زمانی کالاهای به دست مردم رسید که دیگر هیچ فایده‌ای نداشت و این اقدام، زبان بزرگی برای اقتصاد کشور به بار آورد زیرا هزینه خرید کالاهای خارجی پرداخت شده بود اما مورد استفاده تولید قرار نگرفت.

نکته دیگر در مورد قاچاق که باید به شدت با آن برخورد قانونی شود؛ مقابله با حراج کالاهای قاچاق توسط سازمان جمع‌آوری و فروش اموال تملیکی است. به اعتقاد اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران، پوشاک قاچاق باید امحاء شود نه این‌که در مزایده‌های مبهم، فروخته و به بازار عرضه گردند! و طبق گفته مقام معظم رهبری «کالاهای قاچاق، باید مانند مواد مخدر و مشروبات الکلی، امحاء شوند.»

به این نکته هم باید اشاره کنم وقتی می‌توان بهترین نخ فانتزی ترکیه را به صورت قاچاق با یک چهارم قیمت همان نخ - به صورت قانونی - تهیه کرد، طبیعی است که بسیاری از افراد جذب انجام چنین کاری می‌شوند و به مرور زمان شبکه‌هایی شکل می‌گیرد که هر روز شاهد برگزاری دادگاه‌های رسیدگی به تخلفات آنها هستیم...

صادقیان: نکته اینجاست که بدون اطلاع مسئولان برگزارکننده مزایده، همان کسانی که پوشاک قاچاق را وارد کرده‌اند در مزایده شرکت می‌کنند، همان کالا را می‌خرند و ادامه داستان قاچاق!!!!

به اعتقاد من یکی از مشکلات جدی صنعت پوشاک بحث مد است وقتی مد در کشور ما وجود ندارد پوشاک خارجی از مد افتاده و استوک به صورت رسمی و غیر رسمی وارد و به قیمت‌های بسیار ارزان فروخته می‌شود؛ به این ترتیب آسیب جدی به تولیدکننده می‌زند.



«در روزهایی به سر می‌بریم که نمایشگاه فرش دستباف در حال برگزاری است. برخی از فعالان این بخش، معتقدند

آن قدر تولیدکنندگان فرش ماشینی به اصطلاح با تراکم و شانه فرش بازی می‌کنند که فرش ماشینی به فرش دستباف نزدیک شده و به نوعی بازار ما را در مخاطره انداخته‌اند. این جبهه‌گیری تا جایی ادامه داشت که گفته می‌شود مانع برگزاری همزمان نمایشگاه فرش ماشینی و دستباف بود. دیدگاه شما در این زمینه چیست؟

صادقیان: فرش ماشینی و دستباف دو مقوله کاملاً جداگانه و متفاوت از همدیگر هستند. فعالان فرش دستباف نیز با مشکلات متعددی روبرو هستند اما در بروز این مشکلات تولیدکنندگان فرش ماشینی هیچ نقشی ندارند.

حجم تولید سالانه فرش دستباف ۵ میلیون متر مربع است در حالی که نیاز کشور به فرش ۸۰ میلیون متر مربع است، طبعاً فرش دستباف توان رفع چنین نیاز گسترده‌ای را ندارد و با اطمینان اعلام می‌کنم که در صورت عدم تولید فرش ماشینی در کشور، امروز یکی

از اقلام عمده وارداتی ما این محصول بود. فرش دستباف به‌عنوان یک کالای ارزشمند هنری جایگاه خاص خود را دارد و اوایل انقلاب با صدمات جدی مانند ممنوعیت صادرات و ... مواجه شد اما همان‌طور که عنوان شد فعالان فرش ماشینی کوچک‌ترین نقش یا تأثیری در رکود بازار فرش دستباف نداشته و ندارند.

فرش دستباف جایگاه بسیار متفاوتی با فرش ماشینی دارد. هیچ‌کسی فرش دستباف را به‌عنوان کالای مصرفی زیر پا پهن نمی‌کند. همچنان بهترین، زیباترین و ظریف‌ترین فرش دستباف دنیا متعلق به ایران است و نام ایران در عرصه‌های بین‌المللی مترادف فرش است زیرا یک کالای ارزشمند و نفیس است لذا از فعالان فرش دستباف درخواست می‌کنم مشکلات خود را به گردن فرش ماشینی نیندازد و بدانند ما در کنارشان هستیم. فرش دستباف ایران بهترین فرش دنیاست و فرش ماشینی هم به همان اندازه در بازارهای جهانی، خوش‌نام و معتبر است پس بهتر است به جای فرافکنی مشکلات با همدیگر هم‌افزایی داشته باشیم.

«انبوه کارخانه‌ها و واحدهای تولید فرش ماشینی در شهر کاشان را برای این صنعت یک مزیت می‌دانید یا نقطه ضعف؟»

صادقیان: تمرکز صنعت در شهری که در زمینه تولید، طراحی، تهیه مواد اولیه، بازاریابی و فروش یک محصول دارای مزیت و توانمندی است، مزیت بزرگی محسوب می‌شود؛ همان‌طور که تولید کاشی و سرامیک در یزد بومی شده در کاشان نیز امکانات گسترده و مطلوبی از نظر دسترسی به مواد اولیه، طرح، رنگ، تکمیل، خدمات پس از فروش و ... وجود دارد؛ البته تعدد واحدهای تولیدی، مشکلاتی از نظر رقابت‌های ناسالم و عدم رعایت استانداردها به وجود آورده و چه بسا به وجهه فرش ماشینی لطماتی نیز وارد کند اما به‌طور کلی، تجمع تولیدکنندگان در یک منطقه، مزیت قابل توجه و ارزشمندی به شمار می‌آید.

«به‌عنوان عضو هیئت نمایندگان اتاق

زکی پور: در کشور ما سیاست‌های دولت در راستای حمایت از تولیدکننده فرش ماشینی تدوین نمی‌شود؛ زیرا اولویت و اهمیت نخست دولتمردان، صنعت نفت است و سایر صنایع چندان جدی گرفته نمی‌شود

یا وام با بهره‌های سنگین (۲۰ درصدی) در اختیار متقاضیان قرار می‌دهند که عملاً گره‌ای از مشکلات تولیدکننده باز نمی‌کند. آیا با بهره ۲۰ درصدی، افزایش چندبرابری قیمت مواد اولیه، بیمه، مالیات، محدودیت‌های تحریم در بخش انتقال پول، ارسال کالا، حمل و نقل و... می‌توان محصول رقابت‌پذیر تولید و عرضه کرد؟

نکته بعد این که دولت به محض کمبود یک کالا در بازار، ممنوعیت صادرات آن کالا به بازارهای بین‌المللی را اعلام می‌کند؛ در حالی که این سیاست به هیچ وجه صحیح نیست. صادرات یک سرمایه‌گذاری بلندمدت است که صادرکننده پس از سال‌های متمادی و با تلاش و تقبل هزینه‌های فراوان، موفق به جلب اعتماد مصرف‌کننده خارجی می‌شود اما ممنوعیت بدون دلیل و منطق صادرات بعضی از کالاها، تمام این زحمات را به باد می‌دهد و باعث می‌شود صادرکننده ایرانی، بازار خود را در آن کشور از دست بدهد و تولیدکننده کشور دیگر جای او را بگیرد. به یاد داشته باشیم بازگشت به یک بازار از دست رفته و جلب اعتماد مجدد مشتریان خارجی بسیار دشوار و زمان‌بر است.

ای کاش دولت به جای ممنوعیت صادرات، تدابیری بیندیشد تا واردات و صادرات به صورت موازی با همدیگر انجام شود. ضمن این که تولید و صادرات دو مقوله جدا از همدیگر است به این معنی که هر تولیدکننده موفق، ممکن است یک صادرکننده موفق نباشد. در این زمینه نیز دولت می‌تواند مانند ژاپن، شرکت‌های توانمند بازرگانی راه‌اندازی نماید تا تولید، بازاریابی و صادرات به صورت جداگانه توسط گروه‌های حرفه‌ای و توانمند انجام شود.

مطلب پایانی این که در حال حاضر دشوارترین شرایط را تجربه می‌کنیم، امیدوارم وضعیت، بدتر نشود!

از یک نمایشگاه تخصصی انتظار می‌رود بازدیدکننده متخصص هم داشته باشد اگر چه جمعیت زیادی برای بازدید به نمایشگاه مراجعه می‌کنند اما متخصص و حرفه‌ای نیستند و بیشتر برای سرگرمی به نمایشگاه مراجعه می‌کنند که این امر دستاوردی برای ما ندارد. زکی پور: همان‌طور که اشاره کردید ستاره کویر یزد در زمره نخستین شرکت‌هایی به شمار می‌آید که در اولین دوره نمایشگاه فرش ماشینی و کفپوش تهران چشم‌نوازترین غرفه‌آرایی و حضور چشمگیر و قابل توجهی داشت و به بسیاری از شرکت‌های جوان نیز توصیه کرد تا در این نمایشگاه حضور فعال داشته باشند اما روند و کیفیت برگزاری این نمایشگاه، تخصصی نیست و به نظر می‌رسد تمرکز بیشتری بر درآمدزایی دارد.

باید ۵۰ درصد بازدیدکنندگان یک نمایشگاه تخصصی، متخصصین و مخاطبان حرفه‌ای سایر کشورها (به خصوص کشورهای همسایه) باشند در حالی که نمایشگاه کفپوش تهران فاقد این ویژگی است با توجه به خلأهای مذکور، ترجیح می‌دهیم در نمایشگاه فرش ماشینی تهران شرکت نکنیم البته این تصمیم موقتی است و زمانی که اصول حرفه‌ای و استاندارد برگزاری یک نمایشگاه بین‌المللی -مانند دموتکس- در آن لحاظ شود، قطعاً بار دیگر حضور موثر و پربراری خواهیم داشت.

یکی دیگر از اقدامات غیرحرفه‌ای در برگزاری نمایشگاه فرش ماشینی و کفپوش، برپایی دو نمایشگاه مشابه در یک شهر به فاصله چند روز آن هم فقط به دلیل اختلافات میان مدیران شرکت برگزارکننده نمایشگاه بود که البته یکی از این دو نمایشگاه لغو شد.

مطلب پایانی

صادقیان: انتظار رفع مشکلات موجود در مسیر تولید و صادرات با برنامه‌ریزی‌های صحیح دولت را داریم و امیدواریم بخش خصوصی و تولید مورد عنایت و توجه بیشتری قرار گیرد. در حال حاضر به دلیل هزینه‌های سنگین تولید، تأمین مالی شرکت‌ها به سختی انجام می‌شود و نیاز به سرمایه در گردش فعالان اقتصادی و صنعتی چندین برابر شده است اما بانک‌ها یا به دلایل مختلف از پرداخت تسهیلات و وام طفره می‌روند و

بازرگانی تهران، تأثیر اتاق بازرگانی را در تصمیم‌گیری‌های دولتمردان چگونه ارزیابی می‌کنید؟ آیا صدای بخش خصوصی از طریق این تشکل به گوش مسئولان و متولیان تولید و صنعت می‌رسد؟

صادقیان: دولت برای باور بخش خصوصی نیاز به نهادی به‌عنوان اتاق بازرگانی (پارلمان بخش خصوصی) دارد. از نظر قانونی، اتاق بازرگانی به‌عنوان مشاور سه قوه محسوب می‌شود اگرچه برای حضور در جلسات دعوت نمی‌شود یا در تصمیم‌گیری‌ها حق رأی ندارد ولی با همین مشکلات و محدودیت‌های موجود، گام‌های موثر و بزرگی به خصوص در تحلیل و نقد مسائل ارزی و انعکاس نظرات فعالان بخش خصوصی به تصمیم‌گیران برداشته است و انتظار می‌رود دولت، بخش خصوصی را بیشتر باور کند و به اتاق‌ها اختیارات بیشتری بدهد.

گروه صنعتی ستاره کویر این روزها در چه شرایطی به سر می‌برد؟

صادقیان: خوشبختانه با معضل حادی مواجه نیست و به زودی ۴۰ سالگی خود را جشن خواهد گرفت. این مجموعه توانسته با تلاش‌های بی‌وقفه تمام همکاران و پرسنل به تولید ادامه دهد و همچنان به آینده نگاه مثبت داشته باشد. بسیار خرسندم اعلام نمایم همکاران دلسوز، متعهد و توانمند ستاره کویر، علی‌رغم تمام شرایط دشوار، شیفته تولید و محل کار خود هستند.

فرش ستاره کویر یزد در چندین دوره از نمایشگاه فرش ماشینی و کفپوش تهران حضور ندارد و جای خالی این برند معتبر و خوش‌نام بسیار خالی به نظر می‌رسد. ممکن است به دلایل عدم حضور در نمایشگاه اشاره نماید.

صادقیان: متأسفانه به انتظارات خود از حضور در یک نمایشگاه بین‌المللی دست پیدا نکردیم. این نمایشگاه در سطح بسیار حرفه‌ای برگزار نمی‌شود و طبعاً بازدیدکننده حرفه‌ای نیز در آن حضور نمی‌یابد.